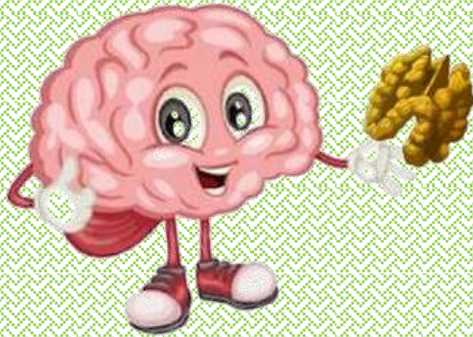

NUX

MITICA NUX!

*Narrat antiquus mythus Dionisum deum, hospitem
apud Dionem, regem Laconiae, in eius filiae nomine Cariae
cecidisse in amorem.*

*Orphe et Lico, sorores maiores, captae invidia, hoc retulerunt
patri Dioni.*

Dionysus, ira accensus, in petras mutavit has puellas crudeles.

*At Caria, quae amabat sorores, tantum dolorem habuit de earum
mutatione ut vita privaretur sine nulla –ne amoris quidem- consolatione.*

Dionysus, ad eius honorem, eam mutavit in frugiferum arborem nucis .

In lingua Graeca verbum, quod nucem indicabat erat "κάρυον", simile verbo "κάρα", quo caput vel cerebrum indicabatur. Estne solum fortuitus casus?

AD GULAM ET IOCUM!

Pueri in antiqua Roma nucibus saepe utebantur ad ludum maxime clarum, id est "nucis castellatas", a cumulo horum fructuum sic nuncupatum. Humi tres nucis collocabantur, dein in cumulum quarta iciebatur. Nisi cumulum ruebat, puer victor domum revertebat cum praemio nucum.

NUCIBUS “STRYGATI”!

In urbe Benevento strygae dicuntur convenire, sub nuce saeculari, ad ritus misteriosos (“Sabba” notos) celebrarent.

Haec arbor, enim, malefica putabatur, quod herba, apud eam non crescebat, praeter illas magicas et interdum venenatas.

Hodie quoque in ruralibus regionibus dicitur non esse quiescendum in umbra huius arboris, quae est causa febris vel morbi.

Similiter radices "iuglandina" venenatae, delent plantas et armenta extenuata.

*Vestitus e nucibus Armenii artificis Edgar Artis,
exemplum delineamenti e fructibus et rebus quotidianis.*

Lucia Mattera

